

A LES FOSQUES pàg 11
El Montserratí viu
la històrica apagada
pendent de Seat

ESPORTS pàg 20
La nedadora de Castellví
Núria Marquès parla de la seva
sana rivalitat amb Sarai Gascón

línia nord

12 anys

Montserratí Abril 2025 · Núm. 181 · linianord.cat

Tensió a RDM Castellbisbal pel tancament de la planta

Els treballadors, molts d'ells santandreuencs, acusen l'empresa d'actuar sense diàleg, però aquesta ho nega pàg 14

Devoció

La Moreneta surt en processó

28 anys després i atrau

milers de fidels pàg 16

Foto: Nico Tomàs/ACN

MARORELL pàg 10

La Fira de Primavera
reivindica la llengua
i la cultura catalanes

A OLESA pàg 15

Crida a la prudència d'Illa
tot i la fi de la sequera

CASTELLVÍ pàg 14

Xavier Ortiz fa bronze a les
Olimpíades matemàtiques

ESPARREGUERA pàg 16

Acord amb la Generalitat
per gestionar pisos socials

A FONS

**El passat
esclavista de
la metròpoli**

Ni fets aïllats ni un 'negoci'
d'uns quants: els experts
narren la història pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

**Transformar
un barri des
d'un altell**

L'Haltell promou treballs
socials i de memòria sobre
un barri hospitalenc pàg 18

SOLIDARIS

**De Martorell
a Togo per la
salut mental**

La Fundació Hospitalàries
treballa en un projecte
pioner al país africà pàg 3

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

A l'esquerra, una activitat del projecte de la Fundació Hospitalàries i la Benito Menni a l'Índia l'any passat. A la dreta, una de Togo i l'entrada a l'Hospital Sagrat Cor. Fotos cedides

Quan la salut no té fronteres

» La Fundació Hospitalàries Martorell col·labora en un projecte per ajudar dones refugiades a Togo
 » Ho fa de la mà de la Benito Menni i recapta fons entre els seus treballadors, pacients i familiars

Francisco J. Rodríguez
MARTORELL

Sovint, quan mirem els països en vies de desenvolupament –eufemisme per referir-se a estats amb problemes socials i econòmics– pensem que la prioritat és fer-hi arribar menjar o garantir-hi l'assistència mèdica. Però poques vegades pensem que la salut mental també hi és important. Això és el que tenen clar a la Fundació Hospitalàries Martorell, que dona suport a un projecte de la Fundació Benito Menni per garantir l'atenció terapèutica a dones refugiades i desplaçades al nord de Togo, un petit país africà que és al bell mig d'una de les regions més inestables del món.

Al nord d'aquest país hi ha la regió de la Savana, que limita

amb Burkina Faso i que ha estat colpejada pels conflictes armats i el gihadisme del Sahel els últims anys. Això genera un “flux constant” de refugiats cap a Togo, en gran part dones i nenes, destaquen des de la Fundació Benito Menni. Segons dades de l'ONU, el 65% de les dones desplaçades al nord de Togo són “caps de família”, és a dir, que s'encarreguen de tenir cura i de protegir la seva família totes soles.

FEINA SOBRE EL TERRENY

La manca de recursos per atendre aquestes persones afecta també la seva salut mental. Per tot plegat, aquest projecte busca millorar la seva qualitat de vida i oferir-los programes de formació per millorar les seves oportunitats laborals. A més, els donen suport psicosocial per superar “traumes associats al desplaçament i a la

violència de gènere”. El projecte, tal com indiquen a *Línia Nord* des de la Comissió de Solidaritat de la Fundació Hospitalàries, ja està en marxa des de principis d'any i estan a l'espera de fer la primera reunió per analitzar com està funcionant.

La iniciativa es porta a terme gràcies a la feina del personal que les Germanes Hospitalàries tenen sobre el terreny a Togo, en concret al Centre de Salut de Yendube, cosa que assegura que la feina es fa des d'un “profund coneixement” del context local i de les necessitats de la comunitat.

UN RECAPTE AMB INTENCIÓ

Per tot plegat, la Fundació Hospitalàries està organitzant campanyes solidàries per recaptar fons des de Martorell i des de la resta de centres que tenen arreu del país. Aquesta recollida de

fons, tanmateix, s'ha dissenyat amb un criteri molt marcat. Segons expliquen des de la Fundació Hospitalàries, estan fomentant el recapte intern, és a dir, que estan recollint diners que donen els treballadors de l'hospital martorellenc, així com els pacients i les seves famílies.

Tot i que, diuen, no es tanquen a rebre donacions externes, l'objectiu de la Fundació és “sensibilitzar” la comunitat sanitària i fomentar els seus llaços d'unió. “Diu molt de l'estratègia de la direcció de la Fundació”, destaquen des de les Hospitalàries.

Amb tot, la voluntat és assolir 34.384 euros de recaptació al llarg d'aquest any, a través d'actes solidaris per Sant Jordi –es van vendre roses, punts i llibres de segona mà– o per Nadal. Tanmateix, el projecte s'acabarà tant sí com no, s'arribi o no a la xifra.

HISTORIAL DE PROJECTES

Aquesta iniciativa a Togo no és la primera que contribueix a impulsar aquesta entitat amb seu a Martorell. De fet, entre el 2021 i el 2023, la Fundació Hospitalàries va recaptar prop de 8.700 euros que van anar a parar a un projecte de cooperació per a la salut mental a Yaoundé, al Camerun, una iniciativa que també van desenvolupar de la mà de la Benito Menni. L'any passat, a més, Hospitalàries Martorell va aconseguir reunir 9.100 euros per donar suport a una iniciativa de millora de l'atenció terapèutica a l'Índia, també conjuntament amb la Benito Menni.

Des de la Fundació Hospitalàries remarquen que volen contribuir a fomentar l'atenció a la salut mental arreu del món, “donant continuïtat als valors d'hospitalitat, solidaritat i justícia social”.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@linianord

La lupa

La cara fosca del 'burnout'

per Ester Safont, docent

Foto: Pexels

El *burnout* s'ha convertit en una epidèmia silenciosa que afecta cada cop més treballadors en sectors essencials com la sanitat i l'educació. Es tracta d'una síndrome d'esgotament físic i emocional provocada per l'estrès laboral continuat, que mina la motivació, la salut i impacta tant en els professionals com en la qualitat del servei que ofereixen. No és només estar cansat; és perdre les ganes, sentir-se desbordat i acabar desconnectant emocionalment. Però més enllà de les condicions laborals adverses, hi ha un problema estructural encara més preocupant: la sobrecàrrega recau de manera sistemàtica en els treballadors més competents, seguint una lògica perversa que premia la mediocritat i castiga l'excel·lència.

Segons un estudi de *Medicina de Família – SEMERGEN* (2023), un 12,4% dels sanitaris a Espanya pateixen un alt nivell de cansament emocional i un 44,5% experimenten una baixa realització personal. En el cas dels oncòlegs, el 57% presenten signes d'esgotament i un 38% es plantegen abandonar la professió (*Cadena SER*, 2024). En educació, la situació és igual de crítica: un 74% dels docents declaren estar emocionalment abatuts (*Revista Electrónica Educare*, 2023). "Els mestres hem passat de ser docents a convertir-nos en gestors de burocràcia absurda", denuncia Verónica Maireles, professora d'anglès a Catalunya (*El País*, 2024).

Aquesta manera de procedir no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura laboral tòxica que es retroalimenta. Les estructures de poder, en molts casos, premien la submissió i castiguen l'excel·lència. En entorns polítics i laborals, és freqüent veure com els lideratges mediocres es desprenen de les persones més capacitades per evitar ser qüestionats. L'expert en lideratge Alberto González Pascual ho expressa de manera contundent: "Un bon líder ha de veure els seus empleats no com són, sinó com el seu màxim potencial. Però en massa organitzacions, liderar és només una qüestió de mantenir l'*statu quo*" (*Cadena SER*, 2024). Hauria de ser precisament a la inversa: els que assumeixen la màxima responsabilitat haurien de recolzar-se en persones vàlides, que aportin i ajudin a formar un bon equip, i no pas mirar-les com a possibles rivals que posen en perill la seva condició de poder. Hem de fugir de les decisions unilaterals que es prenen sense consciència del que és millor per al sector en qüestió únicament per preservar el poder i l'autoritat.

Les conseqüències d'aquest model són devastadores. La qualitat del servei es deteriora i es perpetua un sistema en què els millors acaben marxant o, en el pitjor dels casos, emmalaltint. Si la societat no comença a reconèixer i a protegir els més capaços, correm el risc que les professions essencials quedin en

mans de persones cada vegada menys preparades. És per això que el *burnout* no és només un problema individual; és un símptoma d'un fracàs col·lectiu que ens hauria de preocupar molt més del que ho fa.

Malauradament, aquest fenomen no només afecta la feina, sinó que s'estén a tots els àmbits de la vida. La manca de suport psicològic i l'estigmatització de la salut mental fan que molts professionals evitin demanar ajuda, agreujant el seu deteriorament emocional. L'estrès laboral no es queda a la feina: desestabilitza les relacions personals i l'entorn familiar, mentre que el cost econòmic de l'absentisme i de la baixa productivitat recau sobre tots nosaltres. A més, el concepte de vocació sovint esdevé una arma de doble tall, utilitzat per justificar sous baixos i una sobrecàrrega insostenible. I per si això no fos prou, la invasió de l'espai personal amb correus i trucades fora d'hores laborals impossibilita la desconexió, convertint el descans en un luxe inaccessible.

Malgrat tot, hi ha alternatives reals: empreses i institucions que han apostat per models més humans han aconseguit reduir l'estrès i millorar la qualitat de vida dels seus treballadors. És urgent impulsar polítiques laborals efectives i reforçar el paper dels sindicats per garantir un entorn laboral saludable. No podem permetre que el talent i la vocació siguin sinònims d'explotació.

Aquí es piula

Tuits en paper

@AJEnric

Les Homilies d'Organyà no són el primer escrit en català. Ara resulta que els Greuges de Caboet són anteriors. És un inventari de queixes de les ofenses i danys que els vassalls havien fet a Guitard Isarn, el seu senyor feudal. Els catalans fent plorar els rendistes des de 1105.

@marcarza

Acabar amb el lloguer d'habitacions sembla una bona idea, fins que els milers de persones que viuen en habitacions de pisos compartits –perquè ara mateix no hi ha pisos per a tothom– es quedin al carrer. De vegades, la política de les bones intencions la carrega el dimoni.

@quadern_tactil

Barcelona és una ciutat on els que hi tenim les arrels sembla que no hi podem arrelar, mentre que aquells que poden permetre's arrelar-hi, en canvi, no volen saber-ne res de conèixer les arrels. Per això el meu veí danès, suposo, em saluda sempre dient *good morning*.

@alexsnclmnt

L'alta velocitat a Extremadura és més a prop. Es fan proves entre Càceres i Plasència. Crear un AVE entre Càceres (96.000 habitants) i Plasència (39.000 habitants) equival a una línia entre Cornellà i Lloret de Mar. Mentrestant, Barcelona i València encara no tenen aquesta connexió. Prioritats.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martí-nez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La Fundació Hospitalàries Martorell col·labora amb un projecte de la Fundació Benito Menni a Togo, un petit país de l'Àfrica, per empoderar dones refugiades dels diferents conflictes que afecten el Sahel.

Hospitalàries Martorell

pàgina 3

L'entitat Rebobinart ha presentat un festival d'art urbà a Sant Andreu de la Barca, el Kromatic, que pretén convertir la ciutat en un llenç a l'aire lliure. En concret, els artistes faran fins a set murals de gran format a diferents parts de la localitat.

Rebobinart

pàgina 14

L'abadia de Montserrat ha tret en processó la Moreneta, la Mare de Déu que no sortia des de feia 28 anys. Milers de fidels es van concentrar al pati per contemplar un esdeveniment únic, en el marc del mil·lenari del monestir.

Montserrat

pàgina 16

El + llegit

líniainord.cat

- 1 **Detingut a Martorell per quatre agressions sexuals als Països Baixos**
- 2 **Tensió entre el comitè d'empresa i RDM pel tancament de la planta de Castellbisbal**
- 3 **La vida dels monjos de Montserrat arriba a les pantalles**
- 4 **Allau de fidels per veure la històrica processó de la Moreneta a Montserrat**
- 5 **#ApagadaGeneral: Seat recupera la llum després de dotze hores**

Safata d'entrada

Latcho drom

per Francesc Reina

Foto: Jordi Bedmar/Govern

"Humanitzem el que ens passa a còpia de parlar-ne, i en fer-ho aprenem a ser humans."
Hannah Arendt

Hi ha pobles que no desapareixen, reben el seu llegat a través del llençatge, mitjançant les lleis, les tradicions, les institucions o l'acceptació de formes d'autoritat (pròpies i externes). Un equilibri delicat entre les necessitats i els interessos. Tanmateix, moltes cultures han pogut aixecar-se sobre les ruïnes malgrat la crueltat dels seus dominadors, transmetent a les seves generacions els codis més savis per així adaptar-se als requisits dels entorns.

Ara per ara, a molts indrets no és permès que els conflictes atemptin contra la dignitat humana i el dret dels pobles. No obstant això, assolim reptes que requereixen un tacte especial, una major reflexió en la recerca de solucions, més intel·ligència social, amb prudència en aplicar la llei al peu de la lletra: per exemple, quan es tracta d'organitzar la convivència. Arraconar els estigmes, identificar allò bo (no només allò dolent), tenir cura dels

missatges, sense ingenuïtats ni excessos... Informar amb rigor i compromís col·lectiu per fer les coses correctament.

Per jutjar és important no sotmetre'ns a preferències ni conveniències emocionals, caldrà atendre les circumstàncies sense deixar-se dur per la pressa dels fanatismes, analitzar tots els angles, avantatges i inconvenients, antecedents... Tot-hom és influenciable -cal acceptar aquesta realitat- doncs no sempre estem en condicions d'opinar bé, de saber distingir la veritat davant d'altres maneres de pensar. La bona notícia és que els escrúpols no són permanents: hem de dubtar dels prejudicis. Es pot aprendre a canviar amb criteris que orientin les decisions, perquè debatre vol dir discernir, no atacar.

La història de les ideologies acostuma a caminar per una passarel·la nodrida d'errors, sovint suggereix que qui per-

segueix el poder acaba perdent sentiments d'empatia i generositat, condueix a naturalitzar la discriminació limitant la llibertat d'expressió, normalitzant la marginalitat, emprant polítiques més publicitàries que efectistes, confonent la solidaritat amb la satisfacció d'egos narcisistes.

Conviure en pluralitat exigeix desenvolupar fórmules de gestió que sàpiguen combinar els interessos legítims (prou variats) amb una mirada neta, per molt que ens incomodi -consensuant o discrepant- que permeti cultivar l'art de la conversa, una pedagogia del diàleg que respecti (també limitant) els esquemes morals de cada grup o individu.

El 2025 ha estat declarat l'Any del Poble Gitano a l'Estat espanyol. El reconeixement d'aquesta ocasió suposa prosseguir un viatge que avanci cap a quotes més altes de democràcia.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PapaFrancesc

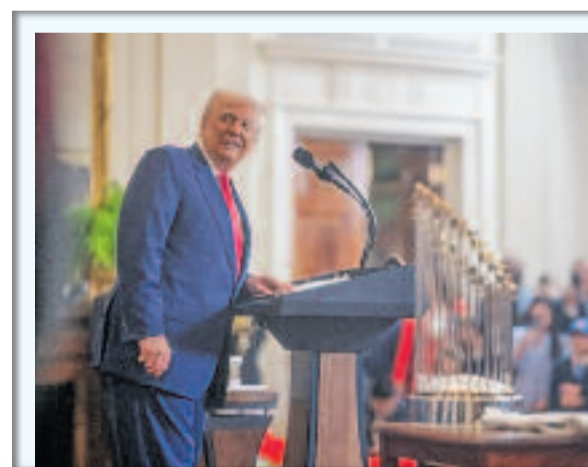
@xaviertrias: Amb el traspàs de Francesc mor el Papa dels pobres, de la pau, protector dels més vulnerables. Ha fet coses que no havia fet mai cap Papa. Descansi en Pau.

#SantJordi

@gencat: Sant Jordi sempre és un dia per regalar cultura, per sentir-la i per viure-la. Per descobrir noves històries o per començar-ne de noves.

#Trump

@DavidJimenez: Harvard rebutja les exigències de Trump de perseguir el suposat antisemitisme al campus i d'eliminar l'ideari woke. Així demostra per què és la millor.

Mirada pròpia

Pensem-ho i triem consum de proximitat

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

El consum de béns i serveis és una part imprescindible de les nostres vides i ha esdevingut, també, una forma de cultura i de relacionar-los amb un fort impacte en la fisonomia que prenen els nostres carrers i places; els barris i municipis on habitem. Així, podem distingir entre espais centrals de l'urbs, amb petjada global, on s'exposen les insígnies internacionals del comerç, de la moda i de l'equipament de la persona, i els espais locals: els barris on vivim i on marques arrelades duen el cognom dels nostres botiguers i paradistes. Tot plegat són paisatges urbans i comercials diferents que no haurien de segregar la ciutat.

Destinem una tercera part de la nostra renda a consumir els béns i serveis que necessitem per viure. El consum és, per tant, una activitat rellevant que té un fort impacte en l'estructura de valors, econòmica, urbanística i cultural de la nostra societat local, metropolitana, catalana i europea. Té un impacte en les respostes que donem als reptes del nostre temps: quina globalització, europeïtzació i urbanització volem? Com lluitem contra el canvi climàtic? Volem una economia productiva sòlida, amb negocis familiars i oficis especialitzats?

La resposta a aquestes i a d'altres preguntes també és a les nostres mans com a persones consumidores. Cada dia fem múltiples actes de consum. Sovint automatitzats. Tanmateix, que sigui un acte quotidià i recurrent no treu lloc a la necessitat d'aturar-nos un instant i avaluar les alternatives que tenim i el fort impacte agregat que tenen les decisions que prenem, en nosaltres i en la vida col·lectiva. Conduïxen les xarxes socials les nostres decisions de compra a cop d'algoritmes o les conduïm nosaltres guiats per la nostra consciència? Entre el consumisme i el *consumerisme* hi ha tota una gradació de respostes a donar.

El dia 15 de març celebrem el Dia Mundial de les Persones Consumidores. Per tant, un dia que ens ateny a milers de milions d'humans que habitem el planeta. Per ser justos, hauríem de descartar una bona pila de milions de persones que viuen en condicions precàries, sense accés als béns i serveis essencials, enmig de les guerres o dels estralls climàtics en diferents regions del globus.

Tanmateix, com deia el president John F. Kennedy en un discurs pronunciat el 1962, tots som persones consumidores. Per tant, som molts els que podem fer un bar-

ri i una ciutat millors cada dia des del poder que alberguen les nostres decisions de compra. Kennedy obria una nova dimensió dels drets econòmics. En el mateix discurs, va plantejar quatre drets fonamentals de les persones consumidores: a la seguretat dels productes i serveis, a una informació veraç, a elegir i a ser escoltades en les reclamacions i greuges. Drets que troben en la proximitat un espai propici per ser garantits amb la professionalitat dels comerços amb ofici.

Un comerç i un consum de proximitat que ens interroga. Militem en un consum de proximitat que afavoreixi la vida de la nostra comunitat? Amb els nostres pastissers, forners, xarcuters, ferreters, restaurants a prop de casa... Comprem a les parades del mercat i alimentem unes cadenes de subministrament més àgils i curtes que s'inicien en els pagesos del nostre país? Donem un nou alè als oficis que guarden els sabors i la memòria de la nostra cuina? Per qui i en quines condicions estan fabricades les peces de roba que vestim?

Foto: AJ. de BCN

No vivim en un món ideal ni som éssers exclusivament racionals. Les nostres decisions de compra estan afectades per emocions, desitjos i, de manera destacada, per l'evolució salarial en els darrers lustres: per la renda de la qual disposem. Necessitem formació, educació i inversió en la nostra economia i en les generacions més joves per fer-la més intensiva en coneixement, per generar més valor i valors afegits i per augmentar la productivitat i la competitivitat. Obtenir millors salaris pot contribuir a construir un model més ètic i conscient de consum.

Com demostren alguns industrials catalans de la moda, un jersei elaborat amb llanes reutilitzades i seleccionades pot durar molts més anys per la seva qualitat. I malgrat tenir un preu superior, des de tots els punts de vista serà més eficient que un jersei de preu baix, d'origen remot i poc ètic, amb un cicle de vida molt reduït i accelerat per col·leccions hiperefimeres, amb un preu, això sí, molt baix.

El consum de proximitat és l'altra cara del comerç de proximitat. Iniciatives pioneres i capdavanteres com el Defensor del Client de Barcelona Comerç, amb Luís Álvarez al capdavant, fan pedagogia de la necessitat de tenir com a infraestructura metropolitana del dia a dia una poderosa xarxa de comerços i de persones consumidores de proximitat, conscients dels seus drets i deures. Un fort teixit associatiu de comerç i de consum també és democràcia social, econòmica i, al capdavant, política, de baix a dalt, en acció. Als drets polítics els corresponen uns drets socials, econòmics i culturals que cal exercir.

Democràcia en acció és el lema del Parlament Europeu davant d'un món de desinformació, de *fake news* i d'extremismes on la llei del més fort torna a rivalitzar amb un món regulat pels drets i deures. Un món on la riquesa i la producció es concentra en grans grups, molt vinculats a la financerització de l'economia i als gegants tecnològics i on drets i deures (de les persones consumidores) corren el risc d'afeblir-se. Qui no s'ha sentit im-

potent en diàlegs robotitzats, sense fi, o amb centres deslocalitzats després de patir incidències en determinats serveis?

Hi ha un altre món que comença en les nostres decisions quotidianes. En els comerços i mercats dels barris on vivim, on arremem i on quedem vinculats pels afectes dels nostres. Per la confiança. No són espais de consum freds, sense ànima. Són llocs amb significat, on ens coneixen i on hi ha generacions a les dues bandes del taulell.

El 15 de març, com a Dia Mundial de les Persones Consumidores, també té un vessant pedagògic d'una ciutat més educadora per a les noves generacions. Per a uns adolescents que són vulnerables com a persones consumidores, assetjats per unes xarxes socials on les marques globals –amb eines i continguts de laboratori– poden alterar els seus equilibris emocionals i els inciten al consum de productes cars que no necessiten per ser feliços. No són els models ni les referències que necessiten els nostres fills i filles.

De manera silenciosa i sovint inconscient, els nostres actes de compra esdevenen veritables actes polítics. Actes que, de manera agregada, modelen la forma i el fons de les nostres ciutats i del nostre país en una direcció o en una altra. Pensem-ho bé!

Les millors perles

El cartell d'un bar de Solsona amb les ofertes de l'esmorzar s'ha fet viral per tenir faltes d'ortografia mai vistes. Diu "jet" en comptes de llet, "su troncha" en comptes de suc de taronja i "hermosa de froquilla" en comptes d'esmorzar de forquilla.

Una noia va demanar, en un McDonald's de Barcelona, 100 hamburgueses a les dues de la matinada per fer-se viral i aconseguir seguidors. L'acte va empenyar tant el personal que la jove ha acabat perdent seguidors.

El cantant mallorquí Xavier Bofill va decidir tancar-se 13 dies en un aparador en ple centre de Madrid i viure allà, mentre tothom que passava pel carrer podia veure què feia. El seu objectiu era aprendre a estar sol, i s'ha fet viral.

El casament sempre és un moment per recordar, menys per als dos nuvis virals que van acabar plens d'arròs després que els seus convidats els en tiressin amb pales. Les seves cares eren de dolor, no de felicitat.

Maria Pratdesaba/ACN

LA FOTO

L'Estiu que t'importes

#Estiuesteu

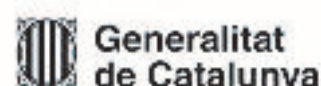
En Pol i la Marta tornen de l'Estiu és Teu amb un munt d'amistats noves i una samarreta plena de firmes

A les colònies de la "Gene" viuràs un estiu carregat d'experiències que t'importaràs per sempre!

Infants i joves de 5 a 16 anys

Reserves a partir del 7 d'abril a gencat.cat/estiuesteu

La clau

Hauria d'haver lluitat més per casa meva

per Helena Afrodita, membre de la PAH de Barcelona

Foto: ACN

A Espanya, com a la lletra de *Lo que le pasó a Hawaii* de Bad Bunny, també s'està escrivint una història de desarrelament. La llar deixa de ser un refugi i es converteix en un privilegi inaccessible. Els fons d'inversió, els bancs i els grans tenidors apugen els preus dels habitatges a nivells impossibles, expulsant-ne famílies, estudiants i gent gran.

"*Quieren quitarme el río y también la playa*", canta Bad Bunny. A ciutats com Madrid, barris tradicionals com Lavapiés o Malasaña han estat transformats per habitatges turístics i grans inversions estrangeres. Els lloguers han pujat tant que molts habitants de tota la vida s'han vist obligats a abandonar la ciutat. A Barcelona, el problema encara és més greu. Amb una oferta limitada i una demanda disparada pel turisme i els *expats*, els preus superen els ingressos dels residents locals. A Màlaga, el turisme de luxe ha desplaçat famílies, convertint el centre històric en un aparador per a visitants. Aquest fenomen no només afecta les ciutats, sinó també les persones, despullant-les de la seva identitat i dels espais on desenvolupen les seves vides.

Fora de la península, la situació també és alarmant. A Puerto Rico, els incentius fiscals han disparat els preus, deixant molts locals sense accés a l'habitatge. Aquest desarrelament econòmic i cultural ha transformat barris sencers, prioritzant els interessos dels inversors estrangers per damunt de les necessitats de la població local. A les Canàries, molts habitatges s'han convertit en apartaments vacacionals, reduint-ne dràsticament la disponibilitat per als residents. Famílies senceres es veuen obligades a traslladar-se a fora de les illes o a viure-hi en condicions precàries.

A les Balears, el turisme de luxe ha transformat les illes. Moltes persones viuen en furgonetes, com a la pel·lícula *Nomadland*, mentre professors i metges que hi són destinats per oposició no poden trobar-hi habitatge assequible. Això afecta també serveis bàsics com l'educació i la sanitat, generant desigualtats en regions on la població local ja afronta una precarietat creixent. Aquesta situació, lluny de ser transitòria, s'agreuja amb la falta de regulació i la incapacitat dels governs locals de prioritzar els residents davant les demandes del mercat turístic.

La gentrificació no només afecta les persones. També desdibuixa les ciutats, fent-los perdre la seva perso-

nalitat i la seva idiosincràsia. Barris plens de vida local i de costums són reemplaçats per cadenes globals com Starbucks, McDonald's o Zara. A més, festes populars com les de Gràcia, les Falles, els *Sanfermines* o la *Tomatina* es veuen saturades de turistes, dificultant que els ciutadans en gaudeixin. Aquest excés col·lapsa transports i serveis, transformant les celebracions en esdeveniments irreconeixibles. En paral·lel, l'auge del turisme massiu posa en perill els idiomes locals, com el català, el basc o el gal·lec. Així, els llocs perden, no només la seva gent, sinó també els elements culturals que els feien únics.

Aquest desarrelament es reflecteix en la cultura popular. La pel·lícula *Nomadland* mostra com moltes persones ho han perdut tot per la crisi econòmica i l'especulació, veient-se obligades a viure en condicions precàries. Encara que pugui semblar llunyà, aquesta realitat també és present a moltes ciutats espanyoles, on famílies desnonades i lloguers impossibles són part del dia a dia. Aquesta situació no és un cas aïllat, sinó el resultat de polítiques que prioritzen el benefici econòmic per sobre del benestar social.

És fonamental informar-se i donar suport a plataformes veïnals com la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), que fa 16 anys que lluita. Aquestes organitzacions han aconseguit aturar milers de desnonaments i visibilitzar la problemàtica, però la seva lluita necessita un suport més ampli. També és necessari denunciar l'especulació immobiliària i exigir polítiques que garanteixin un habitatge assequible. No podem normalitzar que la llar sigui un luxe. És un dret. L'habitatge no només és un espai físic, sinó també un component essencial per a l'estabilitat emocional i social de les persones. Perdre una llar és perdre també una part d'un mateix.

Aquesta problemàtica no és inevitable, però la seva solució requereix decisions polítiques valentes i un canvi de paradigma. Urgeix una desmercantilització de l'habitatge a través d'una intervenció de l'Estat, avalada per l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a un habitatge digne per a tots els ciutadans. Protegir les nostres ciutats i els nostres barris significa apostar per polítiques públiques que prioritzin les persones per sobre dels interessos econòmics. Només així evitarem que es repeteixi el que ja ha passat a altres llocs del món.

Comparteix aquesta realitat. Que no facin amb nosaltres el que li va passar a Hawaii.

“

No podem normalitzar que la llar sigui un luxe.

És un dret.

L'habitatge no només

és un espai físic,

sinó també un component essencial per a l'estabilitat

emocional i social

de les persones.

Perdre una llar

és perdre també

una part d'un mateix

”

Flaixos

@gorgonamuak: "No mengis ni beguis aigua davant dels clients", i així, mil situacions laborals més de cara al públic. No fos cas que els clients descobreixin que ets una persona.

@laura6rau: Aquesta moda de posar-li un ou ferrat o un ou escaldat a tota mena de plats? La veritat és que em sembla perfecte.

@claraxac: Per què tinc la sensació que envio molts records i petonets a molta gent i que aquests records i petonets mai no arriben?

Aigües de Barcelona accelera en innovació per deixar enrere la vulnerabilitat

La companyia llança el projecte Unada, un espai perquè entitats del tercer sector desenvolupin solucions innovadores per donar resposta a reptes socials

► Millorar la qualitat de vida de les persones a l'entorn metropolità continua sent el propòsit d'Aigües de Barcelona. La companyia ha fet un pas endavant en el seu objectiu de millorar l'ocupació, el benestar i la salut de la regió metropolitana a través de la gestió sostenible de l'aigua. Amb aquest compromís, ha endegat un **nou programa d'acció social, Unada** (nom que remet a unió i onada), **emmarcat** dins del **Pla Director d'Acció Social** d'Aigües de Barcelona 2024-2026.

Unada és una acceleradora de projectes socials que neix per convertir-se en un pol d'atracció per a **solucions innovadores i d'alt impacte** generades per entitats socials locals de l'àrea metropolitana de Barcelona, davant de reptes socials vinculats a col·lectius en situació de vulnerabilitat. La proximitat amb l'entorn, el coneixement i el treball de camp d'aquestes entitats les converteixen en el millor aliat per abordar els reptes socials i **millorar la qualitat de vida de les persones que més ho necessiten**.

Amb aquest programa, Aigües de Barcelona vol fomentar la **intercooperació entre entitats socials i involucrar-hi altres agents**, com ara centres de recerca, administracions públiques o empreses privades, unint recursos i perspectives per abordar reptes socials. A més, la companyia es compromet a **acompanyar aquestes entitats, empoderant els projectes** amb un acompanyament individualitzat i un suport econòmic per posar-los en marxa, amb la intenció de garantir-ne l'eficàcia i la sostenibilitat. Unada és, doncs, una iniciativa que impulsa la **innovació social** entre les entitats del Tercer Sector.

REPTES PRIORITARIS

El programa **Unada** ha fixat com a propostes prioritàries la cerca de solucions a **5 reptes socials concrets** alineats amb els dos eixos del Pla d'Acció social de l'empresa.

D'una banda, en l'àmbit de la millora de l'ocupació i l'ocupabilitat, primaran propostes que afavoreixin la inserció de **dones en situació d'atur de llarga durada i**

que tinguin responsabilitats familiars i persones a càrrec; iniciatives que despertin vocacions i capacitin en economia verda i digital **joves que han patit abandonament escolar prematur**, i projectes que contribueixin a l'ocupabilitat de **majors de 45 anys amb diagnòstic de salut mental**.

D'altra banda, pel que fa a la millora de la salut i del benestar a través de l'ús sostenible de l'aigua, es prioritzaran els projectes que busquen solucions per facilitar **l'accés a l'aigua de l'aixeta per a persones sense sostre** en temps de sequera i davant onades de calor, i també els que fomentin el **consum d'aigua de l'aixeta com a hàbit de salut en entorns d'alta vulnerabilitat**.

CONVOCATÒRIA I CALENDARI

El **18 de març** es va obrir la convocatòria per rebre sol·licituds per part de les entitats, que podran enviar els projectes fins al 6 de maig. Pel que fa als **critèris d'elegibilitat**, Unada acceptarà **agrupacions de 2 entitats socials** (fundacions, associacions, cooperatives d'iniciativa social, empreses

d'inserció o centres especials de treball) expertes en la temàtica seleccionada i es vetllarà per assegurar la participació de les entitats petites i mitjanes amb menys recursos. Posteriorment, es durà a terme el procés d'avaluació de projectes presentats, en el qual es faran entrevistes d'aprofundiment a cada candidatura per escollir les que passaran a l'etapa de preacceleració.

En la **fase de preacceleració**, que començarà al mes de juny, hi participaran un total de **5 propostes que es presentaran al Comitè de Selecció el 30 de juny**. Només **2 d'aquestes candidatures** passaran a la fase

d'acceleració i pilotatge, al mes de setembre, en la qual gaudiran de l'oportunitat de desenvolupar els seus projectes d'innovació social amb una mentoria individualitzada de 40 hores. A continuació, **es desplegarà la prova pilot al llarg del 2026 amb un acompanyament tècnic, estratègic i econòmic**, per la qual cosa es preveuen ajudes de fins a 80.000 euros per projecte.

Pots trobar més informació i les bases del programa Unada a través del codi QR que et facilitem:

Passat, present i futur del **Periodisme LGTBI+**

Exposició oberta al públic

espai línia
c/ Girona, 52

La Fira de Primavera reivindica la llengua i la cultura catalanes

» El pregoner, Jordi Morera, va ser el primer mestre de català a la vila
» Les fires d'artesanía i gastronomia i els concerts omplen els carrers

FIRES ▶ La tradicional representació de la llegenda del pont del Diable, a l'emblemàtic i històric encreuament de camins a sobre del riu Llobregat, o la jornada castellera a la plaça de la Vila esdevenien alguns dels actes principals d'una nova edició de la Fira de Primavera el cap de setmana del 26 i 27 d'abril, que enguany ha comptat amb les participacions estel·lars de Buhos, Macaco o Suu, entre altres artistes de renom del panorama musical actual.

A l'escenari del carrer Josep Vilar reconverit en l'eix de la festa nocturna i més multitudinària, els penedessencs van reivindicar la música catalana amb la interpretació el seu últim àlbum *Sempre dempeus*, mentre que Macaco feia vibrar el públic amb la seva característica energia i 'bon rotllo'.

D'altra banda, l'endemà es va haver de traslladar de la Torre de les Hores a la Casa de Cultura de la Vila el concert de la Banda Simfònica de Martorell, a causa de la previsió de pluja.

REIVINDICACIÓ DE LA LLENGUA

Un dia abans, la lectura del pregó inaugural de la fira va recaure en la figura de l'antic professor de llengua catalana Jordi Morera, mestre pioner en l'ensenyament de català al municipi després del règim franquista, mig segle enrere.

"L'any 1975 va ser un any molt important per Martorell", va fer memòria Morera, que va recordar tres fets "cabdals" aprovats aleshores per l'Ajuntament, que segons ell van ser l'ús de la

Un moment de l'actuació del grup Buhos. Foto: Ajuntament

senyera en dies festius, la creació dels primers premis literaris i embrió dels actuals Premis Vila de Martorell "i, sobretot, l'aprovació de les classes de català a les escoles", remarcava el pregoner.

També en l'àmbit cultural i literari de la fira, l'espai Muxart acollia un vermut poètic amb els guanyadors de les tres categories principals del premi Vila de Martorell de l'any passat, que van precedir en el temps als premiats aquest cap de setmana al teatre El Progrés, els poetes Jordi Ferrer i José Manuel Soriano, autors de les obres en llengua catalana i castellana reconegudes de manera respectiva.

Dins de les activitats dels anomenats 'Onze dies literaris', iniciativa entorn de les lletres que se celebrava per segon cop, la lectura de contes i el teatre van ser protagonistes d'una matinal literària a l'Enrajolada, El Círcol i la Casa de Cultura, celebrada al

voltant de la Fira, del premi Vila de Martorell i de la diada de Sant Jordi.

ARTESANIA I GASTRONOMIA

Per la seva banda, el carrer de Francesc Santacana, la plaça de la Vila i el carrer d'Anselm Clavé s'omplien de parades d'establiments locals i d'artesans durant la Fira d'Artesania i Comerç de La Vila.

Una altra fira, la gastronòmica, va ser la protagonista al passeig del Quarter, que va acollir la mostra de sis restauradors de la vila i la comarca, que van oferir tastos de plats amb essència local.

Els carrers de Martorell i la plaça de la Vila també van ser l'escenari de la cercavila de la Llegenda, amb el drac Fafum, els gegants, els capgrossos i els bastoners com a principals protagonistes de la desfilada de la cultura tradicional i popular catalana.

Salut | Tecnologia d'última generació al Catlab

Catlab, el laboratori de la Fundació de l'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell, ha renovat les àrees de preanalítica i bioquímica, amb tecnologia d'última generació com sistemes automatitzats d'anàlisi de mostres.

Detingut per agressions sexuals als Països Baixos

VIOLÈNCIA ▶ Els Mossos d'Esquadra van detenir a Martorell un veí de Sant Andreu de la Barca el dia 11 que tenia una ordre internacional de detenció per quatre agressions sexuals comeses a la ciutat de Rotterdam, als Països Baixos. La detenció va tenir lloc després d'una identificació rutinària realitzada al municipi per una patrulla.

El detingut, que ja havia estat arrestat l'any 2019 per un delicte contra la llibertat sexual comès a Sant Andreu -en concret se li atribueix una violació, se-

gons fonts policials-, va ser posat a disposició de l'Audiència Nacional, que decretava el seu ingrés a presó provisional a l'espera de l'inici del procés d'extradició als Països Baixos, on continua vigent l'esmentada ordre de detenció.

Una agressió sexual representa la vulneració de la llibertat sexual i integritat corporal d'una altra persona, en contra de la seva voluntat, mitjançant l'ús de la violència, la coerció o la intimidació, que pot constituir un delicte penal o civil.

El Vila de Martorell celebra 50 anys amb més força que mai

Els poetes premiats, amb l'alcalde Fonollosa (al centre). Foto: Ajuntament

LITERATURA ▶ Jordi Ferrer i José Manuel Soriano són els noms propis del certamen local literari d'enguany. Ambdós escriptors han estat guardonats amb els seus poemaris al Premi Vila de Martorell, en una edició especial de commemoració del cinquantenari del concurs amb més pedigrí del nord del Baix Llobregat.

En concret, els poemaris *Calaixera* de Ferrer i *Las calles ciegas* de Soriano han estat reconeguts pel jurat com els millors

en llengua catalana i castellana, respectivament.

"*Calaixera* és un recull d'uns poemes anomenats *villanelles*, un gènere d'origen italià poc treballat en llengua catalana", explicava Ferrer durant la gala multitudinària celebrada al teatre El Progrés. Per la seva banda, l'escriptor aragonès José Manuel Soriano reivindicava les seves arrels i l'Espanya buidada durant el seu discurs posterior a la recollida del guardó.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El Montserratí viu una apagada general molt pendent de Seat

EMERGENCIA ▶ L'apagada general del dia 28 d'abril va deixar el Montserratí pendent de la fàbrica de Seat de Martorell, la més gran de Catalunya i un autèntic motor comarcal. La planta martorellenca no va poder escapar-se de patir les conseqüències de l'apagada, i va estar sense llum des de dos quarts d'una del migdia fins a la mitjanit d'aquell dia fatídic, quan va recuperar el subministrament elèctric per reprendre la producció.

Per altra banda, la fàbrica d'Inovyn va aturar també la seva producció amb seguretat, i va avisar que tot plegat podia provocar que la torxa pogués estar ocasionalment encesa.

Els ajuntaments de la comarca també van estar atents a les incidències que es poguessin produir, sobretot pel que fa als serveis de transports com Rodalies. Amb tot, des del consistori de Martorell van recomanar moderar el consum elèctric un cop s'aconseguís recuperar-lo, fer un ús responsable de la telefonia i trucar al 112 només quan fos necessari, tal com també va demanar el president del govern de l'Estat, Pedro Sánchez. Així mateix, algunes activitats de la Fira de Primavera es van haver de

La fàbrica de Seat va estar 12 hores apagada. Foto: ACN

posposar per manca de subministrament elèctric.

Martorell, així com la majoria de nuclis habitats del Montserratí, van recuperar la normalitat poc abans de la mitjanit del dia 28 d'abril. Cap ajuntament va destacar cap incidència considerable. Des del de Sant Andreu de la Barca van informar que havien atès una quarantena de persones per oferir-los un punt de llum i internet, mentre que es van fer 40 visites a domicilis de persones vulnerables per garantir el seu benestar.

A Esparreguera, l'equip de govern es va coordinar amb la policia local, els tècnics municipals

i l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF) per garantir el funcionament dels grups electrògens als serveis essencials, mentre que a Abrera l'alcalde i el seu equip van estar seguint la jornada per garantir el benestar dels ciutadans. Jesús Naharro, l'alcalde, va destacar que havien duplicat els torns de la policia local per així tenir més presència als carrers i que tenien un ull posat en el sistema de subministrament de l'aigua, atès que a Abrera està municipalitzat.

A Olesa, per la seva banda, es va convocar un comitè de crisi a l'Ajuntament, amb els equips d'emergència i seguretat.

El campus de la UPC s'obre a la Formació Professional

FORMACIÓ ▶ El Campus Martorell de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) estrenarà el mes de setembre els Certificats de Professionalitat de la nova Formació Professional (FP).

Es tracta d'una nova modalitat formativa i educativa a banda dels cicles formatius reglats que permet obtenir la titulació de grau mitjà o superior a partir de la realització d'una sèrie de mòduls i, posteriorment, un treball de final de grau.

D'aquesta manera, i a partir de l'acord signat entre aquest centre i l'Institut Obert de Catalunya, el Campus FPCAT-UPC de la Mobilitat Sostenible de Martorell esdevindrà el primer campus universitari català que ofereix l'opció d'obtenir una ti-

tulació de formació professional de grau mitjà i superior a partir de l'obtenció dels certificats de professionalitat.

Segons el rector de la UPC, Daniel Crespo, aquesta nova modalitat per a l'obtenció d'una titulació de grau mitjà o superior permet que l'alumnat dels mòduls professionals "pugui capitalitzar la formació per a aconseguir el títol amb una major flexibilitat i permeabilitat". També facilita que els estudiants puguin cursar itineraris formatius, "progressant en la seva qualificació professional de manera gradual", apunta Crespo.

La possibilitat d'obtenir els esmentats certificats de professionalitat ja està contemplada en la nova llei relativa a la Formació Professional.

Exterior del campus universitari de Martorell. Foto: Campus FPCAT-UPC

Cru Roja

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

 5€ Manta (individual)

 33€ Set cuina (5 persones)

 20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA ínc] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donativos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

L'any 2018 es va retirar l'estàtua d'Antonio López de Barcelona pel seu passat esclavista. Foto: Ajuntament de Barcelona

Encara que no ho sembli, la història de Barcelona està estretament lligada a un passat esclavista. Si bé molts poden pensar que l'esclavització, el comerç i el tràfic de persones, així com la seva explotació en plantacions de sucre i tabac, són fets que només van tenir lloc en indrets com els Estats Units, la veritat és que Catalunya i l'àrea metropolitana de Barcelona van participar activament en aquest negoci.

Perquè ens en fem una idea, entre el 1789 i el 1845, gairebé el 25% dels vaixells de negrers que van entrar a l'Havana (Cuba) eren embarcacions catalanes. A més, segons el mapa *Espanya esclavista* elaborat per Martín Rodrigo, investigador de l'Institut d'Història Jaume Vicens i Vives, de la Universitat Pompeu Fabra, avui dia encara perduren una cinquantena de rastres materials del passat esclavista metropolità. I, per si això no fos prou, les investigacions han confirmat fins a 40 noms d'empresaris, armadors, comercials i capitans de vaixells catalans que es van enriquir de tot plegat, entre els quals destaquen figures metropolitanes com l'economista Joan Güell Ferrer –pare del reconegut polític i mecenes Eusebi Güell– o el banquer i senador espanyol Antonio López.

El 25 de març, amb motiu del Dia internacional de memòria de les víctimes de l'esclavitud i del tràfic transatlàntic d'esclaus, es recorda anualment aquest passat, i des del *Línia* ho hem volgut fer de la mà de diferents experts en la qüestió. Amb ells resseguim la història d'aquesta herència esclavista i, a més, posem l'accent en la manera com s'està recordant. Com evocuem la memòria colonial de la nostra metròpoli, de la qual els nostres avantpassats van ser-ne participants actius?

UN FENOMEN EN DOS ACTES

Àngels Casals, professor d'Història Moderna a la UB, explica que hi ha dos moments essencials pel que fa a la presència d'un passat esclavista a l'actual àrea metropolitana. En primer lloc, a finals de l'edat mitjana, quan "Barcelona es transforma en un punt neuràlgic tant pel que fa a la venda com a la presència d'esclaus", afirma l'expert. En aquell moment, Casals assegura que fins al 15% de la població barcelonina eren persones esclavitzades, principalment "provinents del nord d'Àfrica, dels Balcans i del Mar Negre", les quals eren forçades a treballar com a mà d'obra en activitats portuàries en ciutats com Mataró o en àmbits domèstics –cases, tallers i obradors– de la capital catalana.

El segon període clau del passat esclavista metropolità se situa entre finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX, un moment en què Barcelona es converteix, progressivament, en un centre mercantil fonamental per al tràfic transatlàntic i el comerç de persones. Al contrari que al segle

El passat esclavista de la metròpoli

A Barcelona i a la seva àrea metropolitana encara perduren restes materials, culturals i ideològiques de l'herència esclavista. No van ser fets aïllats. Tampoc un 'negoci' protagonitzat per uns quants. Resseguim la història de la mà d'experts i posem damunt la taula què queda de tot plegat

XV, però, aleshores es tractarà d'un negoci opac i no es farà de forma evident o directa a les costes catalanes.

De fet, David Martínez, professor d'Història a la UAB, relata que, d'entrada, en aquesta època "no hi ha constatació directa que els ports de Mataró o de Barcelona fessin comerç amb esclaus", sinó que, en tot cas, el negoci es va fonamentar en les inversions dels catalans al conegut com a "comerç triangular", una

ruta comercial esclavista el nom de la qual fa referència al trajecte que feien els vaixells a través de l'Atlàntic entre Europa, Àfrica i Amèrica per traficar.

En concret, el viatge era el següent: els bucs europeus anaven fins al continent africà per intercanviar els seus productes –armes, metalls i roba– per persones. D'aquí, els vaixells navegaven fins a terres americanes per vendre-les a propietaris de plantacions i, finalment, les embarca-

cions tornaven a Europa amb tota mena de productes, com sucre, tabac i cotó de les mateixes explotacions esclavistes. Un comerç on fer fortuna que, alhora, també implicava certes expedicions en les quals es raptaven homes, dones i nens de les seves comunitats d'origen, moltes de les quals desaparegudes avui dia.

QUI VA FER LA CIUTAT?

La participació catalana en el "comerç triangular" tenia dos ves-

sants. Per una banda, les cares visibles que capitanejaven els vaixells que traficaven amb persones esclavitzades i, per l'altra, els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per fer negoci i enriquir-se.

Tal com explica Casals, "encara no s'ha pogut quantificar tota la gent que va invertir en el tràfic d'esclaus i quin impacte econòmic va tenir sobre el conjunt de la població". Ara bé, sí que s'ha pogut documentar la participació

Com ho reparem?

● A l'àrea metropolitana, i especialment a Barcelona, el passat esclavista i colonial és evident a l'espai públic. Basha Changue, formadora de l'organització SOS Racisme i exdiputada de la CUP al Parlament, remarca que s'ha fet poca cosa per retirar els símbols i les representacions que glorifiquen l'època colonial, malgrat tenir un "impacte en l'imaginari col·lectiu a l'hora de normalitzar la deshumanització de persones negres o de mantenir la jerarquia racial". En aquest sentit, Changue argumenta que, lluny de mirar-se de

Segons l'exdiputada de la CUP, la història esclavista de la metròpoli és un dels focus d'origen del racisme actual –especialment contra les persones negres–, cosa que, alhora, es tradueix en diferents formes de racisme institucional, com ara "la violència policial, l'exclusió residencial o el desemparament de les comunitats negres"; enumera.

Enmig d'aquest context, Changue destaca que l'educació i la memòria històrica colonial són clau. "Quan parlem de memòria colonial no és per viure instal·lats al passat,

No es tracta només de "resignificar carrers o treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos que deshumanitzen les persones no blanques"

forma crítica i amb coneixements de les implicacions racials que comporten, en realitat tot plegat són "símbols d'orgull a la ciutat".

A banda de la retirada de l'estàtua del banquer i esclavista Antonio López l'any 2018, no s'ha fet gaire res més per eliminar la ideologia colonial de l'espai públic. Tampoc per recordar el benefici econòmic que va suposar l'esclavitud per a la construcció de la ciutat. "Tot l'Eixample es va aixecar amb diners de l'exploració de colònies d'ultramar, així com el front marítim i el Moll de la Fusta", afirma Changue.

Què implica, doncs, no revisitar tot aquest passat de forma crítica?

sinó que entenem que només es pot projectar el futur si reparem l'origen del racisme actual, que per a nosaltres és clarament una conseqüència del passat colonial", afegeix la formadora de SOS Racisme, apuntant que només així serà possible un canvi de paradigma.

No es tracta únicament de "resignificar carrers i places o de treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos i relats que estan directament lligats a la deshumanització de les persones no blanques i que fomenten la violència sobre aquests cossos"; insisteix Changue. Almenys si es vol "construir un futur per a una Barcelona realment multicultural", conclou.

de figures de la burgesia catalana en aquest negoci esclavista. De fet, moltes són les grans personalitats de l'època modernista; homes admirats i glorificats pel pensament avantgardista i per ser els promotors dels grans avenços a les ciutats catalanes. Destaquen, per exemple, les inversions de l'indià i negrer Josep Xifré per fer els Porxos d'en Xifré, actualment al districte de Ciutat Vella, o el cas de l'esclavista Miquel Biada, popularment conegut per impulsar el primer ferrocarril peninsular entre Barcelona i Mataró.

Amb tot, continua Casals, "la gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample que s'estaven construint a l'època".

EL LLEGAT INCOMPLET

Davant d'això, com recordem, doncs, el nostre passat esclavista? O, millor dit, com tractem l'herència colonial d'una metròpoli quan la historiografia assenyalava que part de la construcció de la capital catalana es va fer a partir dels beneficis d'un negoci basat en el rapte, el tràfic i l'exploatació d'éssers humans?

Pel que fa a la memòria històrica, Casals apunta que cal fer "bona recerca per esbrinar tot el que no sabem i divulgar i explicar amb claredat i de forma objectiva tot el que s'ha descobert". A més, l'expert afegeix que "també s'ha de parlar de les conseqüències que tot això va tenir, tant en la societat que va beneficiar com en la que va perjudicar". I a partir d'aquí, insisteix Casals, actuar en conseqüència. "Després de presentar aquest debat al gran públic, el que no has de fer és posar noms de carrers als esclavistes, glorificar-los i fer-los homenatges o biografies apologetiques, sinó explicar qui eren realment. Que la gent sigui conscient del preu de la història i del fet que el benestar de les societats occidentals es va aixecar damunt d'això", sentència.

Per la seva banda, Oriol Regué, historiador especialitzat en esclavitud, treball forçat i migracions forçades i professor a la Universitat de Lleida, parla de la necessitat de construir aquesta memòria històrica més enllà dels esclavistes. L'emissió de documentals com *Negres. El passat esclavista de Catalunya* l'any 2023 o l'última exposició feta sobre el tema al Museu Marí-

En el negoci esclavista hi havia les cares visibles que traficaven amb persones i els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per enriquir-se

"La gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample", diu Casals

tim –*La infàmia. La participació catalana en l'esclavitud colonial*– constaten que es tendeix a parlar d'aquest passat centrant-se, sobretot, en els negres catalans en comptes de posar el focus en les persones esclavitzades. Un prisma que deshumanitza les víctimes i que les col·loca com una conseqüència material d'un fenomen passat.

Quin és el problema d'aquesta narrativa? Regué creu que fa que l'esclavisme s'entengui "com un mal moral molt genèric" en el qual només "hi ha una condemna cap a l'esclavitud, però no es va més enllà dels esclavistes ni s'aprofundeix en la memòria de les persones que van interactuar i reaccionar a tot el que els van fer els catalans", reflexiona l'expert.

Com s'hauria de treballar, doncs, aquesta memòria des de l'òptica de les persones esclavitzades? Segons l'historiador, posant el focus en diverses realitats. Des de les més evidents, com ara la resistència de les grans revoltes contra els propietaris esclavistes, fins a les que s'obvien amb més facilitat i que, per exemple, estan lligades al dia a dia de les plantacions. "Una plantació de sucre podia arribar a tenir 300 esclaus. Això és una comu-

nitat que s'organitzava, que creava vincles, que es relacionava entre si i que vivia el seu dia a dia", diu Regué, per al qual "les formes de resistència no han de ser sempre heroiques i impressionants, sinó que també en formen part actes tan quotidians com el fet de tenir fills a la plantació". "Tot això existia i també mereix ser recordat. El llegat català de l'esclavitud no pot centrarse únicament en els esclavistes o pensar en els esclaus només com a xifres", conclou Regué.

Si bé aquest canvi de perspectiva pot semblar força trencador, la veritat és que ja fa anys que la historiografia el posa en pràctica. Ara bé, la realitat del debat públic és una altra. Sembla que encara estem lluny de poder parlar de les implicacions de l'esclavisme català des de tots els seus vessants, sense moralines i responsabilitzant-nos de la nostra herència colonial. La qüestió, al cap i a la fi, potser rau a preguntar-nos què estem fent avui dia per recordar tots els llegats.

Un reportatge de **Laura Santos**

El govern municipal proposa modificar el planejament urbanístic per poder disposar dels terrenys necessaris per fer el futur i esperat CAP. La modificació permetrà requalificar una parcel·la de 4.400 metres quadrats.

El tancament d'RDM a Castellbisbal s'enverina

LABORAL ▶ El comitè d'empresa de la planta d'RDM de Castellbisbal, on treballen molts veïns de Sant Andreu de la Barca, denuncia que la companyia està actuant sense diàleg ni transparència en les negociacions pel tancament de la factoria. En un comunicat, assenyalen que la direcció ha traslladat la seva intenció d'iniciar el període de negociació prèvia de l'article 12.12 del conveni col·lectiu del sector de pastes paper i cartó a la fàbrica de Castellbisbal, que seguidament donarà pas a l'inici del procés d'acomiadament col·lectiu de tota la plantilla, i que tot plegat s'ha fet de manera unilateral. La mesura afecta un total de 237 treballadors. L'empresa, però, assegura que està seguint el procediment establert i que manté converses amb el comitè.

Els representants dels treballadors destaquen que la situació ha generat "serioses inquietuds

Entrada a la planta de l'empresa a Castellbisbal. Foto: Maps

i indignació" entre la plantilla i els representants del comitè d'empresa: "S'evidencia la falta de voluntat per part de l'empresa d'iniciar un diàleg en l'entorn d'una taula de reindustrialització", destaquen en el text.

En un altre comunicat, l'empresa assegura que està seguint el procediment establert, amb un període de consultes prèvies a la negociació que acaba el dia 11 de maig. "RDM Group segueix fermament compromès amb el dià-

leg i ha acceptat la sol·licitud del comitè d'empresa d'activar la Taula de Reindustrialització", destaquen en el text.

No obstant això, no considera necessari contractar una consulta per la despesa que comportaria i perquè no hi veu un valor afegit. Amb tot, destaquen que han mantingut "converses regulars" amb el comitè d'empresa i el Govern per "explorar oportunitats de reindustrialització" per a la planta vallesana.

Estrena oficial del festival amb l'alcalde. Foto: Ajuntament

L'art urbà florirà a la ciutat amb el festival Kromatic

CULTURA ▶ Sant Andreu de la Barca es convertirà en un llenç a l'aire lliure del 3 al 22 de juny amb la primera edició del festival Kromatic, un certamen que agruparà set murals de gran format a més de 650 metres quadrats de paret.

Hi participaran noms reconeguts del muralisme contemporani i artistes emergents. "Apostem per un festival que doni visibilitat tant al talent con-

solidat com als nous creadors", expressa Marc García, director de Rebobinart, impulsora del festival Kromatic.

A més, el certamen combina l'impacte visual dels murals amb una programació que afavoreix la història, el territori i la diversitat social de Sant Andreu de la Barca. "És una oportunitat per un art que dialogui amb la ciutat i la seva gent", argumenta l'alcalde, Marc Giribet.

Obres | Recta final de la reparcel·lació de Can Sunyer

Els treballs de la reparcel·lació de Can Sunyer entren a la recta final. El resultat serà un document que dirà quina aportació econòmica correspon fer a cada parcel·la per fer obres com el clavegueram, entre altres.

Castellví | Sant Esteve

Xavier Ortiz fa bronze a les Olimpíades matemàtiques

CASTELLVÍ ▶ El castel·vilenc Xavier Ortiz va aconseguir fer bronze a les Olimpíades matemàtiques celebrades a finals del març a Gijón, a Astúries. En aquesta competició van participar-hi una vuitantena de nois i noies de tot l'Estat, i Ortiz va obtenir un gran resultat en quedar entre els millors puntuats.

No és l'únic èxit recent del jove de Castellví, atès que pocs dies abans va prendre part en l'Olimpíada informàtica catalana, on va obtenir la medalla d'or, amb una puntuació de 3.000 punts, sumant les diferents proves que va haver de superar fins a la final. Va competir, a més, amb una trentena de nois i noies, fet que converteix el seu or en un resultat excel·lent. Aquesta prova va tenir lloc a l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Lleida.

D'aquesta manera, Ortiz es reivindica com un dels millors alumnes de la comarca. Actualment, estudia primer de batxi-

Ortiz (esquerra) recollint el bronze de l'Olimpíada. Foto: Aj. de Castellví

llerat a l'IES Montserrat Roig de Sant Andreu de la Barca, on és un referent per als seus companys de classe, tal com va explicar el mateix jove a *Línia Nord* el febrer, en una trobada a l'institut on estudia. "És un motiu d'orgull per a l'institut", va dir, aleshores,

el coordinador pedagògic i professor de matemàtiques del centre educatiu, Kevin Patiño, que va reconèixer que, per donar resposta al repte que els plantejava el jove, han hagut de "reinventar-se" per adaptar-se a les noves situacions.

Relleu de regidores al grup del PSC de Castellví

POLÍTICA ▶ Segons ha avançat *La Bústia*, Carolina Porcar prendrà el relleu de Carmen Góngora com a regidora de Junts per Castellví, al Ple ordinari del mes de maig. La renúncia de Góngora per motius personals, el passat mes de març, havia deixat momentàniament el grup socialista amb només dos regidors, la seva portaveu Vicky Castellanos i David Grau.

Veïna del barri del Taió i química de professió, Porcar és secretària de comunicació, imatge i benestar animal. Es va presentar a les darreres eleccions municipals com a número quatre de la llista del seu grup.

El grup socialista, actualment a l'oposició, compta amb tres regidors, la meitat que Endavant, de l'alcalde Adrià Caminos, reelegit l'any 2023.

Els velocistes de la pintura se citen a Sant Esteve

CONCURS ▶ Coincidint amb la Fira de Primavera, Sant Esteve Sesrovires prepara el 12è Concurs de Pintura Ràpida, dotat amb un premi de 700 euros per a la millor obra pictòrica.

El certamen està obert a pintors de qualsevol municipi, tot i que la temàtica ha de ser Sant Esteve o els seus voltants. Així, la tècnica és lliure. El segellament de les teles tindrà lloc l'11

de maig a les vuit del matí, que és quan se celebrarà el certamen. A partir d'aquí, els pintors tindran fins a dos quarts de dues per entregar les obres. Després de la deliberació del jurat, el lliurament dels premis tindrà lloc a les dues de la tarda.

A banda del primer premi, n'hi haurà un segon de 550 euros, un tercer de 400, un quart de 300 i un de local de 200.

Olesa de Montserrat

línianord.cat

Abril 2025

Cultura | Presenten a Olesa el conte del Drac Olivé

L'editorial Paper d'Estrassa ha presentat el conte *El Drac Olivé, protector del Montserratí*, un recull de llegendes locals escrit pels autors olesans Albert Caro i Inma Clemente que explica la relació del Drac Olivé amb Olesa i el Montserratí.

Illa fa una crida a la prudència a Olesa tot i la fi de la sequera

HOMENATGE ▶ En plena tradicional representació anual de la mort i resurrecció de Jesucrist, el teatre de La Passió esdevenia el 28 de març l'escenari del lliurament de les medalles d'honor i les distincions als Bombers de la Generalitat "pels serveis excepcionals de l'any 2024".

Durant la cerimònia, presidida per Salvador Illa, el president de la Generalitat, juntament amb la consellera d'Interior i Seguretat Pública, Núria Parlon, i l'alcalde d'Olesa de Montserrat, Jordi Parent, entre altres, el màxim responsable del Govern expressava la seva felicitació i agraïment als bombers i bombers pels seus anys de trajectòria professional.

"Una trajectòria que és quelcom més que una carrera professional, és una manera de viure, d'estimar i de servir Catalunya", afirmava Illa, que posava els bombers com a "gran exem-

Illa durant la cerimònia celebrada a La Passió. Foto: Generalitat

ple de servidors públics, de professionalitat, dedicació i compromís amb Catalunya".

NO ABAIXAR LA GUÀRDIA

En referència a les pluges de les darreres setmanes i l'aixecament de les restriccions en el consum d'aigua després de més de dos anys d'alerta per sequera, el cap del Govern advertia que no es pot abaixar la guàrdia.

"Tot i que hem superat l'episodi més dur de la sequera, la desescalada l'hem de fer i la farem amb prudència", assegurava Illa, que afegia que cal continuar preparant el país per dotar-lo de suficients recursos i infraestructures hídriques "que ens ajudin a no dependre de la pluja". "Ens hem de preparar, també, bé per a l'estiu i per a la prevenció d'incendis", afirmava.

Protesta ciutadana davant del CAP, el mes de gener. Foto: Ajuntament

La família de la dona no atesa al CAP demana justícia

SALUT ▶ La família d'Encarnación Martínez, la veïna de 63 anys que va morir després de no ser atesa al Centre d'Atenció Primària, el mes de gener, ha fet públic un comunicat on es mostra totalment en desacord amb el recent arxivament del cas per part del Departament de Salut.

En l'esmentat comunicat, els familiars asseguren que hi va haver negligències mèdiques i exigeixen responsabilitats. "D'aquí

no marxo perquè em trobo molt malament", va dir Martínez segons la seva família, que afirma que tot i la insistència a rebre atenció mèdica, va acabar tornant cap a casa seva.

L'informe provisional de l'autòpsia conclou que va morir a causa "d'una cardiomiopatia isquèmico-hipertensiva". D'acord amb aquest, la família diu que sí que hi ha un nexa entre la manca d'assistència mèdica i la mort.

Prevenció | Prohibeixen fer foc al bosc fins a la tardor

Com a prevenció per evitar incendis forestals, està prohibit fer foc en terrenys boscosos dins del terme municipal. La prohibició, vigent fins al 15 d'octubre, tampoc permet fer servir les barbacoes del pícnic vell del polígon de Sant Ermengol.

Abbrera

Reobren al trànsit l'entrada a la carretera C-55 des d'Abbrera

TRÀNSIT ▶ Després de més de tres mesos d'obres, recentment s'ha reobert al trànsit el ramal d'entrada a la C-55 des de l'A-2, en sentit Olesa de Montserrat i Manresa.

Les esmentades obres corresponien a la substitució d'un col·lector d'aigua per part del Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible, que havia quedat malmès a causa de les pluges intenses de la tardor i del passat mes de març i que ja ha finalitzat.

OBRES COMPLEXES

L'alcalde, Jesús Naharro, mostrava la seva satisfacció per la reobertura de la C-55 al trànsit "per a tots els veïns i veïnes del municipi", al mateix temps que remarcava la complexitat de les obres, "que sotrenen un col·lector molt gran de les aigües del polígon empresarial cap a l'estació depuradora d'Abbrera", i el fet que aquestes s'han completat dins dels terminis previstos inicialment.

L'alcalde, Jesús Naharro, durant una visita a les obres. Foto: Ajuntament

PANTALLES ACÚSTIQUES

D'altra banda, entre els dies 22 i 25 d'abril va ser tallat el ramal d'incorporació a l'autovia A-2 en sentit Lleida, des del barri de Les Carpes, per treballs d'instal·lació de pantalles acústiques.

Aquesta actuació, amb la qual es vol reduir els nivells de

contaminació acústica derivats del trànsit que afecten el veïnat de l'esmentat barri, va afectar de manera provisional la circulació del Bus Urbà d'Abbrera, amb canvis provisionals en l'itinerari i els horaris d'aquest transport, que ja torna a funcionar amb normalitat.

Classe dirigida de Vive y Baila, durant l'aniversari de l'entitat. Foto: Ajuntament

Balls al ritme de la Setmana Internacional de la Dansa

DANSA ▶ Durant una setmana Abbrera ha ballat al ritme de les diferents danses i músiques. Es tracta d'una nova edició de la Setmana Internacional de la Dansa, que se celebra al voltant del Dia Internacional d'aquesta especialitat, el 29 d'abril.

Organitzada per les entitats i escoles de dansa abbrerenques, com l'estudi Vive y Baila, l'escola de dansa Energy Dance i l'Associació Cultural Ball de Saló Pas a Pas, té com a objectiu oferir sessions obertes a totes les veïnes

i veïns per apropar la dansa a la ciutadania.

Entre les activitats principals han destacat les classes de diferents tipus i nivells de zumba i altres balls com el terapèutic *core* o el més exigent físicament *strong*, així com de dansa del ventre.

D'altra banda, la Sala Municipal ha acollit durant els mesos de febrer, març i abril el Vila d'Abbrera, el popular concurs de teatre amateur que ha arribat a la seva vint-i-setena edició.

Acord amb la Generalitat per gestionar els pisos socials

HABITATGE ▶ D'ara endavant, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya s'encarregarà de gestionar els habitatges d'emergència social del municipi, així com de les funcions administratives, de gestió i manteniment dels immobles de propietat municipal, com per exemple el del número 1 del carrer d'Orenci Valls.

El Ple municipal del mes de març va aprovar per unanimitat la formalització del conveni amb la Generalitat per a l'administració i gestió d'habitatges propietat de l'Ajuntament, que suposa el trasllat a l'organisme públic català de totes les funcions relatives a l'adjudicació, administració, intervenció i manteniment dels habitatges d'emergència social.

Segons l'alcalde, Juan Jurado, l'acord té "una gran transcendència" perquè el pis d'Orenci Valls serà gestionat en

Entrada al número 1 del carrer d'Orenci Valls. Foto: Google Maps

col·laboració amb la Mesa d'Emergència.

GESTIÓ DELS HABITATGES

D'acord amb el pacte, a partir d'ara l'agència catalana de l'habitatge desenvoluparà les corresponents convocatòries públiques d'adjudicació dels habitatges, gestionarà el cobrament de les rendes, comprovarà que els immobles reuneixen les con-

dicions adequades per al seu ús, i s'encarregarà de les obres de manteniment, conservació i reparació que corresponguin a la propietat, entre altres.

D'altra banda, l'acord signat amb l'administració catalana també inclou una futura i hipotètica ampliació als nous immobles que es puguin anar incorporant al parc municipal d'habitatges.

Alumnes del Castell a la Mostra d'Arts Escèniques

TEATRE ▶ Alumnes de l'institut El Castell van participar en la primera edició de la Mostra d'Arts Escèniques, celebrada a Manresa aquest mes d'abril.

Inaugurada per la consellera d'Educació i Formació Professional Esther Niubó, la jornada va aplegar un total de cent cinquanta actors i ballarins procedents de diversos centres d'arts escèniques d'arreu de Catalunya,

que van representar diferents espectacles de teatre, circ i dansa preparats durant el curs.

L'esmentat institut esparreguerí ofereix la modalitat d'Arts escèniques, música i dansa, inclosa dins de l'oferta educativa de Batxillerat, i el Cicle Formatiu de Grau Superior en Tècniques d'Actuació Teatral, que s'imparteix a l'Escola Municipal de les Arts.

Campanya per promoure la pràctica de l'esport femení

IGUALTAT ▶ 'Tu guanyes'. Amb aquest lema s'ha posat en marxa una campanya municipal per impulsar la pràctica de l'esport entre les adolescents de la població. Presentada durant la Setmana de l'Esport, aquesta té com a objectiu visibilitzar les dones esportistes i lluitar contra l'abandonament esportiu femení.

La iniciativa inclou xerrades als tres instituts locals sobre possibles solucions per a evitar l'abandonament de la pràctica esportiva entre les noies, i la projecció del vídeo promocional de la campanya, de l'artista esparreguerina Lyona, que compta amb la participació de noies i dones esportistes de la vila.

Successos | Rescaten tres escaladors a Montserrat

Durant la Setmana Santa, els Bombers van rescatar tres escaladors que havien quedat penjats a la paret del Gorro Frigi de la muntanya de Montserrat. Després del rescat, els van portar fins al Monestir per a una revisió dels sanitaris del SEM.

Collbató

Allau de fidels per veure la històrica sortida de la Moreneta

RELIGIÓ ▶ Montserrat va viure diumenge dia 27 una de les jornades més multitudinàries de la seva història recent amb la celebració de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, que enguany coincideix amb els mil anys del monestir. Els milers de fidels congregats a la plaça de Santa Maria van presenciar un fet inèdit en aquest segle, la sortida en processó de la Moreneta. L'última vegada que ho va fer va ser fa 28 anys, coincidint amb les noces d'or d'entronització de la Mare de Déu de Montserrat. La talla romànica es va col·locar sobre un baiard de 1916 que ha estat restaurat per a l'ocasió. El pare abat de Montserrat, Manel Gasch, va ser l'encarregat de presidir la missa i ha tingut un record pel papa Francesc l'endemà del seu funeral.

Tot plegat coincideix amb la celebració del mil·lenari de l'abadia. El comissari del Mil·lenari, Bernat Juliol, es va mostrar satisfet per l'assistència de 5.000

Feia 28 anys que la Moreneta no sortia en processó. Foto: Nico Tomàs/ACN

fidels a l'acte. "Només calia veure les cares que ha posat la gent quan ha sortit la Mare de Déu a la plaça", va destacar Mayol.

Per altra banda, i també coincidint amb els mil anys del monestir, s'acaba d'estrenar el documental *El temps de Montserrat*, que mostra la vida dels monjos a l'interior de l'abadia.

La gestió del temps i com ocupen el seu dia a dia és un dels eixos principals, però també inclou "retrats personals" d'alguns d'ells. Tal com diu el di-

rector de la peça, Carles Prats, al documental s'explica com era la vida d'abans i la d'ara, amb la "plenitud" que els ha donat la vida monàstica. "Hi ha aspectes força sorprenents", assegura.

Per acabar, el Patronat de la Muntanya de Montserrat, al qual pertany Collbató, acaba d'estrenar la Ruta del Mil·lenari, un recorregut de 40 quilòmetres i 1.800 metres de desnivell que recorre els camins tradicionals que durant segles han seguit els pelegrins.

El parterre del casal s'ha tractat amb l'herbicida natural. Foto: Ajuntament

Proven als carrers un nou herbicida natural i sostenible

MEDI AMBIENT ▶ Com a part del compromís municipal amb una gestió del verd urbà més sostenible i segura per a la salut de les persones i el medi ambient, l'Ajuntament ha iniciat aquest mes d'abril una prova pilot per avaluar l'eficàcia d'un nou herbicida d'origen natural.

Aquesta prova permetrà analitzar tant l'efectivitat del producte en el control de les herbes com el seu comportament ambiental, amb l'objectiu de valorar-ne una possible implemen-

tació més àmplia en futures actuacions.

D'aquesta manera, l'Ajuntament aposta per explorar nous enfocaments per gestionar la vegetació espontània dels espais públics amb criteris ambientals i de salut pública.

Els indrets on s'ha testat el nou herbicida són els carrers de Bonavista, Amadeu Vives, Colom, Josep Maria Lladó i Muntanya, a més de l'avinguda del Centenari i el parterre del Casal de Cultura.

**el diari
metropolità**

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

grup comunicació21

Concert de pop ● **Marta Knight, a la Vol**

La cantant de Martorell Marta Knight actuarà el 16 de maig a les 20 h a la Sala Vol del barri del Poblenou de Barcelona després de publicar el seu últim senzill, *Unbothered*, carregat de pop, indie i molta emoció.

L'art que repensa el barri de Bellvitge

INICIATIVA ● “El meu avi netejava altells a Bellvitge, i alguns, com el nostre, van quedar abandonats, i per això el vam recuperar”, explica Javi Morera, net d'un treballador de l'Hospitalet que, juntament amb Sílvia Galí, ha reformat un altell al número 87 de l'avinguda d'Europa. Ara fa un any, el van convertir en un espai que acull residències artístiques amb treballs que aborden problemàtiques socials i urbanístiques del barri.

AFAVORIR EL CANVI

Aquest projecte, anomenat L'Haltell, està format per Morera, que és urbanista, i Galí, mediadora cultural.

Morera ja havia treballat en aquest barri, però s'adonava que les propostes “no arribaven a la ciutadania”. Tanmateix, els dos membres sabien que Bellvitge era una zona amb un fort moviment veïnal, amb iniciatives com *No més*

blocs, i, per això, passat un temps, van obrir les primeres convocatòries artístiques per a creadors perquè desenvolupin projectes artístics durant mesos al nou local. El passat mes de març va acabar el projecte de l'artista i antropòloga Ana Echeverría, anomenat *Laboratorio de prácticas micelares*, que recupera la memòria històrica de Bellvitge amb recorreguts i arxius sonors.

FUTURS PROJECTES

L'artista i els membres de L'Haltell han entrat en contacte amb l'associació de veïns de la zona i, després, Echeverría ha creat un mapa interactiu per conèixer les històries del barri.

Aquests dies ja planifiquen un nou projecte, *Overthinking Overflooding*, per explorar la possibilitat d'una esplanaada cívica a la zona de Bellvitge, tocant al riu Llobregat.

Entre llibres i sense drogues: al Prat, la música es llegeix

LECTURA ● A la sala de concerts de La Capsa, al Prat de Llobregat, hi ha una activitat mensual anomenada *Book Clubbing*, on es comenta un llibre vinculat a la música. Les sessions són gratuïtes, tenen lloc l'últim dijous de cada mes i les condueix la periodista musical Eva Sebastián.

El projecte va néixer l'octubre passat per tal que els aficionats a la música poguessin gaudir-ne sense els excessos habituals: “Vam voler crear un espai per gaudir de la música de dia i en un ambient distès”, explica Lucía Vilchez, coordinadora del projecte. Cada mes, els assistents poden obte-

Les sessions del club de lectura musical són gratuïtes i es fan l'últim dijous de cada mes

nir, a la Biblioteca Antonio Martín del Prat, el llibre pertinent, i aleshores n'han de fer la lectura i pensar quins temes volen debatre.

GENERAR DEBAT

L'objectiu de les set trobades és, doncs, que tothom hi digui la seva, sense necessitat de ser un expert en la matèria. Un dia, per exemple, “n'hi va haver un que va dir que la música urbana és un crim”, comenten.

La sessió d'abril es farà el dia 27 i girarà al voltant de *Baleàric*, de Luis Costa i Christian Len, i comptarà amb la presència i una actuació de Costa. “Parlar amb els autors serveix per adonar-se de tot el que hi ha darrere d'un llibre”, apunta Sebastián.

Històries de vida i de mort que es teixeixen a Cornellà

Foto: Col·lectiu Tramadoras

EXPOSICIÓ ● Claudia Falquez sempre viatja amb un petit teler a la maleta. Ella és una de les tretze dones, d'edats i d'origens diferents, que hi ha darrere d'*Entre fils, habitant el teixit*, una exposició de tapissos a càrrec del Col·lectiu Tramadoras que es pot visitar al Castell de Cornellà.

La mostra està dividida en tres blocs: *El misteri de l'existència*, *Teixir-se* i *Oda tèxtil a la natura*. A cada sala s'hi poden veure peces que aborden temes profunds com la natura, el dol i la felicitat. A l'última secció hi trobem *Cosecha IV*, un dels tapissos de Falquez que homenatja el blat de moro del seu país d'origen, Colòmbia.

REIVINDICAR UN VELL OFICI

Presentar obres treballades durant tants anys, i que tracten temes tan profunds, fa pensar a les artistes que avui dia “no s'aprecia prou la feina tèxtil”, i encara menys quan les feines artesanals són vistes com “una moda temporal, com es veu amb el macramé”.

L'exposició es pot visitar fins al 27 d'abril de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 17 h a 20 h, i els matins del cap de setmana.

El projecte va començar fa un any. Foto: L'Haltell

Salvadiscos: una 'peixera' musical amb més de 8.000 vinils al barri del Poble-sec

REFUGI CULTURAL ● Són quarts de nou de la nit i a la plaça de Santa Madrona del barri barceloní del Poble-sec uns joves seuen maldestrament en un banc i esclafen llaunes amb les mans. Potser també venen a conèixer Salvadiscos com nosaltres. Tiren carrer avall. Un altre dia serà.

Donant-hi una primera ullada, aquesta associació cultural sorprèn pel seu aspecte de peixera musical. Des de fora, es veuen unes enormes prestatgeries de fusta que acullen més de 8.000 vinils.

El bon rotllo comença tan bon punt hi entres. Ens reben tres socis, en David Ayllón, en Salva Torras i la Valentina

Montone, melòmans de soca-rel, que expliquen que tot aquest sarau va començar fa deu anys amb Torras i un antic soci, en Jordi Ribé. Tots dos estaven vinculats a la música i van comprar 600 discos d'un local nocturn i d'un segell que tancaaven. Passat un temps, el juliol del 2021 van obrir aquest local i van començar la compra i venda de discos, amb un focus especial en la música negra. A part, ofereixen sessions de discjòqueis de dimecres a diumenge, així com tallers per aprendre a punxar.

Salvadiscos, amb més d'11.000 socis, és, per tot plegat, un punt de trobada per a amants de la música.

Salvadiscos és al barri barceloní del Poble-sec. Foto: Joanna Chichelnitzky

L'Observatori canvia de nom

Som l'Observatori Contra l'LGTFBI-fòbia

Si has patit qualsevol situació
discriminatòria per motius d'orientació
sexual, identitat o expressió de gènere som
al teu costat!

OBSERVATORI
CONTRA
L'LGTFBIFÒBIA

Lobservatori.cat

93 22 22 22 22

“Sabem competir i ajudar-nos”

» La castellvinenca Núria Marquès i Sarai Gascón conformen una rivalitat sana a l'elit de la natació
 » “Hem après molt l'una de l'altra i aquest duel sa ens ha fet millorar com a esportistes”, diu Marquès

Toni Delgado
CASTELLVÍ

La literatura esportiva, les pel·lícules, les aficions i les competicions han creat i alimentat rivalitats esportives eternes. Si tingués coneixements i recursos, faria, com a mínim, un documental sobre el xoc de trens entre Núria Marquès (Castellví de Rosanes, 1999) i Sarai Gascón (Terrassa, 1992). Són dues de les millors nedadores de la història i conformen una rivalitat sana i inspiradora.

Els plantejo aquest reportatge durant la primera jornada de les Sèries Mundials de Natació Paralímpica, les Swimming World Series Barcelona 2025, celebrades del 20 al 23 de març al CN Barcelona i amb l'organització de la World Para Swimming i la Federació Esportiva Catalana de Persones amb Lesió Cerebral (FECPC).

El Gascón-Masquès és un duel elèctric i disputat, i un caramel per a públic i periodistes. També per a elles. Algunes vegades ha guanyat Marquès i altres, Gascón. En tot cas, sempre han acabat la prova abraçant-se. “Aquest gest d'esportivitat és bonic, necessari i lògic. És honest reconèixer qui ha estat millor en aquell moment. Te n'alegres per ella, perquè saps, millor que ningú, que si et guanya, s'ho mereix. Perquè has vist com ha lluitat en cada entrenament”, defensa Gascón.

Són dues campiones rialleres i carismàtiques que valoren i

Núria Marquès (esquerra) i Sarai Gascón (al centre), als Europeus de Glasgow de 2018. Foto: Palímpicos

gaudeixen el procés. Es respecten, s'admiren i es coneixen molt bé. En certes èpoques, fins i tot s'han entrenat juntes cada dia al CAR de Sant Cugat. Ara, Gascón ha decidit tornar a fer-ho només al club de la seva vida, el CN Terrassa.

Per a Marquès, que competeix amb el CN Sant Feliu, hi ha un aspecte que totes dues tenen

molt clar: “Quan som a l'aigua, anem al límit, i, un cop a fora, ens felicitem i ens alegrem dels èxits de la rival”. Són dos sentiments i dues actituds completament compatibles.

“UNA COMPETIDORA NATA”

“La Sarai és una competidora nata i una rival molt forta i, alhora, som companyes d'equip a

la selecció. Hem après molt l'una de l'altra. Sempre hem volgut tocar la paret abans que l'altra i això ens ha fet millorar com a esportistes”, exposa Marquès. Quan la castellvinenca —set anys més jove— va començar a competir, la terrassenca ja era “una referent”.

És una relació “molt bonica i molt sana”, segons Gascón.

“Els esportistes som persones i, en el nostre cas, ens ha anat genial picar-nos als entrenaments, perquè ens ha fet créixer molt. Som conscients de quin sacrifici hi ha darrere de cada progrés”, afegeix.

LA GRAN MOTIVACIÓ

La nedadora del CN Terrassa mai s'ha comparat amb ningú. “La veritat és que la meua gran motivació, allò que sempre he desitjat, ha estat llançar-me a la piscina i millorar les meves marques”, enraona Gascón. Fa una pausa i continua la seva reflexió: “És clar que també vols superar la resta de companyes i rivals. Això sí, potser he guanyat proves i no he quedat contenta perquè no he batut els meus registres”.

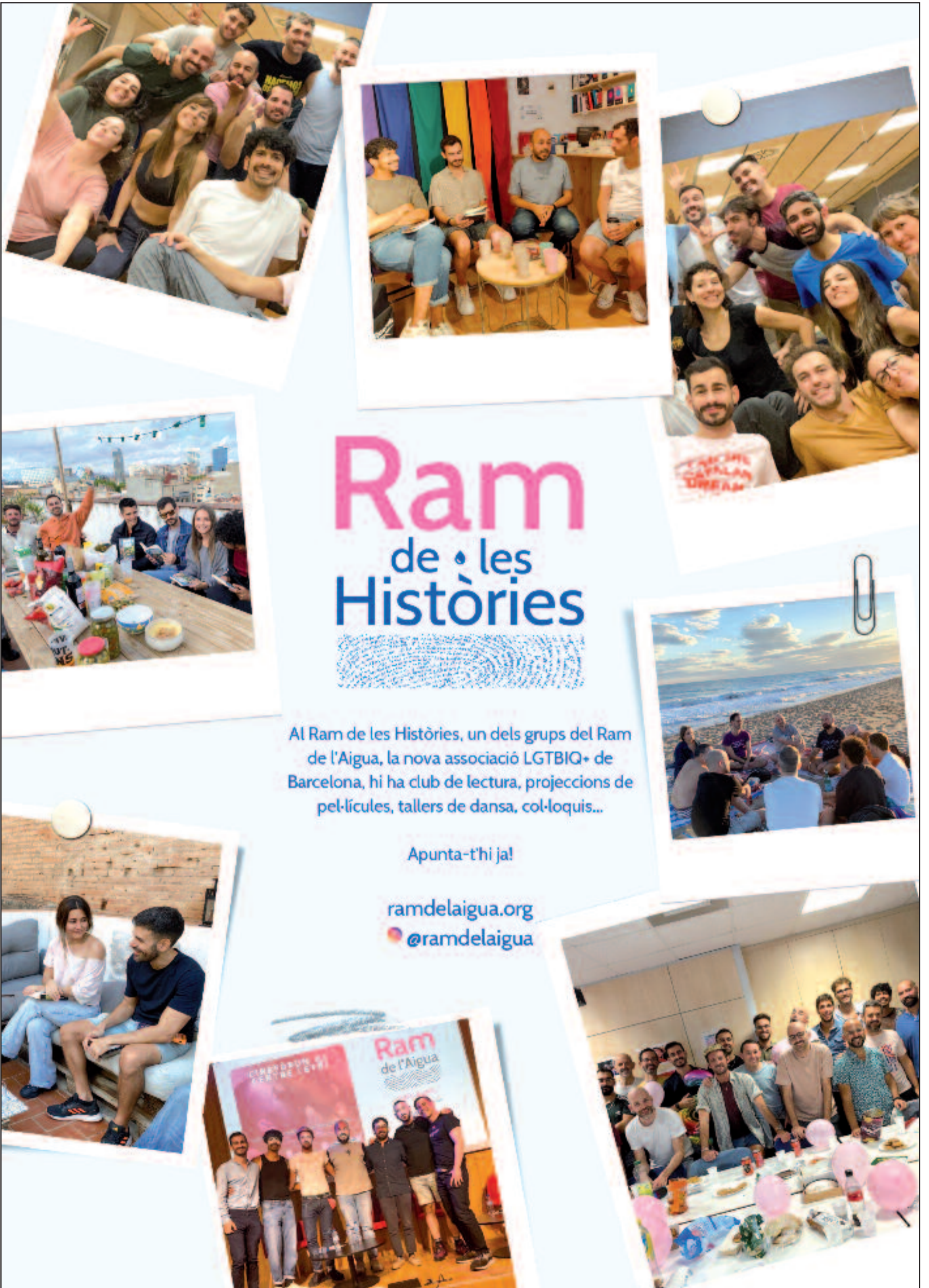
Marquès s'expressa en la mateixa línia. També se centra en ella mateixa: “El que busco cada dia és arribar a la paret abans. Totes dues sabem quan hem de competir i quan podem ajudar-nos. Crec que són situacions intrínseques als valors esportius. Tenim una bona relació”.

Allò que Gascón admira més de la castellvinenca és la constància i la capacitat de superació. “Hi ha molts esportistes que assoleixen alguns objectius i algunes medalles. En canvi, tant en el cas de la Núria com en el meu, ens hem mantingut a l'elit durant molts anys. I és molt més difícil continuar entre els millors que arribar al cim en un moment puntual”, destaca. Són dues grans rivals que competeixen i s'ajuden. Llarga vida a aquest inspirador duel.

Identificar-los
 amb **XIP i XAPA**
 és la teua obligació

i en cas de pèrdua,
 pot ser la seva
 salvació!

Ram de les Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
@ramdelaigua

No t'ho perdís

Foto: BCN Film Fest

BCN Film Fest 2025

El Festival Internacional de Cinema de Barcelona-Sant Jordi (BCN Film Fest) celebra la seva novena edició del 24 d'abril al 2 de maig als Cinemes Verdi. Compta amb una selecció de 75 pel·lícules del panorama internacional, relacionades amb la literatura i la història. Enguany, la iniciativa vol retre homenatge a l'actor de cinema italià Marcello Mastroianni, amb una retrospectiva dedicada al seu llegat coincidint amb el centenari del seu naixement. Més enllà de la projecció dels films, hi haurà col·loquis amb actors i directors de renom convidats i, com a novetat, l'entrega d'un nou premi.

Famosos

El reconegut cantant italià Eros Ramazzoti (Roma, 1963) ha anunciat que farà parada a Barcelona amb la seva nova gira mundial *Una historia importante*. Farà un únic concert a la capital catalana i serà al Palau Sant Jordi, el 2 de maig del 2026, després de molt de temps sense trepitjar un escenari a la ciutat. Es tracta d'un dels artistes més importants d'Itàlia, escoltat en la gran majoria de països de parla hispana i també d'Europa. Ha venut més de 65 milions de discos arreu del món, fet que el converteix en el músic masculí més escoltat de la història del seu país. Al llarg de la seva impressionant trajectòria, que s'allarga més de 40 anys, Ramazzoti ha creat una extensa discografia amb centenars de cançons, algunes amb altres artistes de renom italians i internacionals, i també ha rebut importants premis musicals, sent un referent de l'estil pop-rock.

La fitxa

QUI ÉS?

EROS RAMAZZOTI

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut cantant italià

És l'artista més escoltat i venut de la història d'Itàlia

QUÈ HA FET?

Ha anunciat que actuarà al Palau Sant Jordi

La seva nova gira farà parada a Barcelona el 2 de maig del 2026

A LES XARXES...

Els seus fans celebren la notícia

Hi ha ganes de veure'l després d'anys sense actuar a la ciutat

Llibres

La fugida

Mayka Navarro i Paco Marco

Es tracta d'un thriller que reconstrueix en format de road trip un dels episodis més polèmics de la història recent de Catalunya: el retorn, la reparació i la fugida del president Carles Puigdemont. Amb un format periodístic, l'obra revela què va passar aquell 8 d'agost al cor de Barcelona, desgranant un pla que semblava impossible.

Teatre

Mort d'un comediant

Guillem Clua

Un jove cuidador d'avis comença a treballar a la casa d'un dels actors més respectats i estimats de Catalunya. Totes les normes que se li imposen li acaben fent perdre el cap i interpretar els personatges que l'actor ha fet al llarg de la seva trajectòria. Així aconsegueixen crear una relació cada cop més estreta. Es pot veure al Teatre Romea de Barcelona fins al 25 de maig.

Música

Solilòquia

Clara Peya

La polifacètica pianista i compositora ha presentat aquest nou disc que recull els sentiments que ha tingut al llarg del darrer any. En aquest conjunt de cançons instrumentals inèdites, es reflexiona sobre la soledat que tantes persones travessen, fent una denúncia de l'aïllament social en el qual vivim i parlant de la dificultat de sostenir el temps en soledat.

Pelis i sèries

Parenostre

Manuel Hueriga

Aquest film repassa el llegat polític de Jordi Pujol com a president de la Generalitat (del 1980 al 2003) i com a patriarca d'una família que va concentrar poder i influència durant dècades. *Parenostre* és una història de poder i d'abús de poder, a l'ombra d'una de les figures més importants de la història contemporània de Catalunya, interpretada per Josep Maria Pou.

ESTILS DE VIDA

L'ansietat pel mòbil afecta més a elles

Foto: Freepik

PSIQUIATRIA

Els telèfons mòbils ens han concedit el do de l'omnipresència i una mica de l'omnisciència, però, a canvi, ens provoquen angixa i ansietat. I, efectivament, en això també hi ha un biaix de gènere. Un estudi presentat recentment al Congrés de l'Associació Europea de Psiquiatria denuncia que les dones joves són les que presenten nivells més alts d'ansietat social i temor al judici negatiu a les xarxes.

La recerca, liderada per la universitat romanesa George Emil Palade i avalada per l'associació i el congrés, revela que el gènere és un factor decisiu en les variables més significatives, com ara l'ús excessiu del mòbil, el temps d'ús, el benestar mental, la capacitat per generar emocions i la por envers una percepció negativa per part dels altres. La suma de tots aquests desajustos determina que les dones són més propenses a patir conseqüències psicològiques per l'ús dels *smartphones*.

La conclusió és que la combinació d'un ús més perllongat del mòbil i una vulnerabilitat més gran al judici dels altres augmenta el risc per a les dones. És per això que l'estudi proposa l'aplicació d'estratègies específiques de prevenció i suport.

Les claus

ANGOIXA

Diversos estudis sobre la Generació Z vinculen l'ús de telèfons mòbils intel·ligents amb un augment de l'angoixa mental

JUDICI

Les dones joves presenten nivells més alts d'ansietat social i una por més intensa al judici dels altres a les xarxes socials

GÈNERE

El biaix de gènere és evident pel que fa al temps d'ús diari dels *smartphones*, el benestar mental o la regulació emocional

PREVENCIÓ

Un estudi internacional proposa estratègies específiques de prevenció i suport emocional adreçades a les dones

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com